

ஸ்ரீ ஹரி :

பூஜ்யபூர்ண முரளீதாஸ் ஸ்வாமிகளின்
மதுரமுரளி

தெய்வீக மாதப் பத்திரிகை

பூஷ்ணி:

பூஜ்யபூஷ்ணி முரளீதர ஸ்வாமிகளின்
மதுரமுரளி
(தெய்வீக மாதப் பத்திரிகை)

வேஞு : 5

மே 2000

கானம் : 10

விஷய ஈசுசிகை

பக்கம்

1.	பூஷ்ணி ஸ்வாமிகளின் கீர்த்தனம்	3
2.	மதுரமான மஹனீயர் - 54	4
3.	பக்தர்களின் கேள்விகளுக்கு பூஷ்ணி ஸ்வாமிகளின் பதில்கள்	5
4.	வேத கதைகள் - 36	8
5.	எந்தரோ மஹானுபாவுலு - 24	11
6.	ஜோதிஷம் - 3	19
7.	மஹாபாரத கதைகள் - பதிவ்ரதா மஹாத்மிய பர்வம் - தொடர்ச்சி	21
8.	பாலகர்களுக்கு ஒரு கதை - 30	24
9.	பூஷ்ணி ஸ்வாமிகளின் ஸம்பாஷணகளிலிருந்து - 57	26

பொங்களூரில், வயாலை பூஜை அன்று ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் தீர்த்தப்ரஸாதம் அளிக்கிறார்கள்

ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளின் கீர்த்தனம்

ராகம் : கானடா

தாளம் : ஆதி

பல்லவி

வரதராஜம் பஜே ।
தேவாதிராஜம் பஜே ॥ (வரதராஜம்)

அனுபல்லவி

காஞ்சீ சேஷத்ரவாலினம்
வாஞ்சித பலப்ரதம் ।
ரஞ்ஜித பக்தஜன
மனோஹர ரூபம் ॥ (வரதராஜம்)

சரணம்

வேகவதீ தீரஸ்திதம்
வேத பரிபாலகம் ।
ப்ரபன்ன ரக்ஷகம்
தானவ ஶரிகஷகம்
கருடாருடம் கருணாஸ்வரூபம்
முரளீதர புண்யதருபலிதம் (வரதராஜம்)

நாமாவளி

வரதராஜம் மாம் பாஹி
தேவாதிராஜம் மாம் பாஹி

ப்ரதி வருஷம் போல் இந்த வருஷமும் (மார்ச் மாதத்தில்) நம் ஸ்வாமிகள், மாதுரிஸ்கி ஸமேத ஸ்ரீ ப்ரேமிக வரதனை எழுந்தருள செய்துகொண்டு ஸ்ரீ ப்ருந்தாவனம் சென்றார்கள். ஸ்ரீ ப்ருந்தாவனத்தில் மஹேஸ்வரி குஞ்ச என்ற இடத்தில் தங்கியிருந்தார்கள். தினமும் ஸ்ரீ ப்ரேமிகவரதனுக்கு காலையில் ப்ரபோதனம் முடிந்த பிறகு ஸ்ரீமத் பாகவத ஸப்தாஹ மூல பாராயணம் நடைபெற்றது. சென்னை லக்ஷ்மி ஸாந்தரராமன் தம்பதிகள் இந்த ஸப்தாஹத்திற்கு பொறுப்பு ஏற்று நடத்தி கொடுத்தார்கள். டெல்லி கெளரி ஸாகுமார் தம்பதிகள் மற்றும் டெல்லி அன்பர்கள் பலர் சேர்ந்து இந்த ஸப்தாஹத்திற்கு ஏற்பாடுகள் செய்து கவனித்துக்கொண்டார்கள்.

தினமும் மாலையில் லீலாஸ்தானங்களை ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளுடன் சேர்ந்து சென்று தரிசனம் செய்தோம். இரவில் திவ்யநாம ஸங்கீர்த்தனம் நடைபெற்றது. மதிய வேளைகளில் பரவசனம் நடைபெற்றது. ஸ்ரீ ப்ரேமிக வரதனுக்கு இந்த ஏழு நாட்களும் லக்ஷார்ச்சனை நடைபெற்றது.

நடுவில் வெள்ளிக்கிழமை அன்று ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள், மாலையில் யமுனைக்கு பூஜை செய்தார்கள். அந்த மையத்தில் ஆதம்பாக்கம் ஸ்தாராமன் தம்பதிகள் யமுனையில் தீப ஜோதிகளை ஏற்றிவிட வேண்டுமே என்று மனதில் நினைத்துக் கொண்டார்கள். உடனே, நம் ஸ்வாமிகள் அநேக நெய் தீபங்களை வரிசையாக யமுனையில் மாலை வேளையில் விட்டது கண் கொள்ளா காட்சியாக இருந்தது.

ஸ்ரீ ப்ருந்தாவனத்தில் இருந்து வந்த பிறகு ஏப்ரல் 9-ந் தேதி அன்று நாங்கூர் திவ்யதேசத்தில் ஒன்றான திருத்தெற்றியம்பலம் ஸ்ரீ பள்ளிக்கொண்ட ரங்கநாதர் கோவில் ஸம்ப்ரோக்ஷனமும் அன்று மாலையில் கருடவாஹனத்தில் பெருமாள் புறப்பாடும் விமர்சையாக நடைபெற்றது.

(தொடரும்)
- ஜயந்தி ஜானகிராமன்

பக்தர்களின் கேள்விகளுக்கு ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளின் பதில்கள்

கேள்வி : மஹான்களால்தான் மஹான்களை புரிந்து கொள்ள முடியும் என்கிறீர்கள். ஆனால், பகவான் ரமண மஹரிஷிகளை ஒரு காகம், லக்ஷ்மி என்கிற பச, ஜாக்கி என்கிற நாய் போன்றவைகள் எல்லாம் கூட புரிந்து கொண்டுள்ளனவே!

மேலும், ஷீரடி ஸாய்பாபாவிடம் ஷ்யாம் ஸாந்தர் என்ற குதிரை பக்தியுடன் இருந்தது. ஞானேஸ்வரரிடம் ஒரு ஏருமை மாடு பக்தியாக இருந்தது. ஆகவே, மஹான்களை மஹான்கள்தான் புரிந்து கொள்ள முடியும் என்பது ஏற்க முடிவதாக இல்லையே!

பதில் : மஹான்கள் மனிதர்களாகத்தான் இருக்கவேண்டும் என்கிற அவசியம் இல்லை. புராணங்களில், கஜேந்திரன் என்ற யானை பகவானை ஸரணாகதி செய்தது. காளலூல்தியில் ஒரு சிலந்தி சிவபெருமானை பூஜை செய்தது. திருவிசநல்லூர் என்கிற கோஷத்திரத்தில் ஒரு நன்டு சிவபெருமானை பூஜை செய்தது. திருவானைக்காவலில் ஒரு யானை சிவபெருமானை பூஜை செய்தது. திருவெவறும்பூர் என்ற கோஷத்திரத்தில் ஒரு எறும்பு சிவபெருமானை பூஜை செய்தது. ஸமீபத்தில் குருவாயூரில் கேசவன் என்ற யானை குருவாயூரப்பனிடம் பக்தி கொண்டிருந்ததை நீங்கள் அறிந்திருக்கலாம். மிருகங்களிலும் மஹாத்மாக்கள் உண்டு.

கேள்வி : குருவில்லாமல் பல பேர் வாழ்கின்றார்கள். அவர்களும் சௌகரியமாகத்தானே வாழ்கின்றார்கள். எனக்கும் ஒரு ஸமயம், குருவும் வேண்டாம், ஒன்றும் வேண்டாம் என்று தோன்றி விடுகின்றது!

பதில் : உலகத்தில் பணக்காரர்களும் வாழ்கின்றார்கள். ஏழைகளும் வாழ்ந்து கொண்டுதான் இருக்கின்றார்கள். அவர்களுக்கும் ஏதோ ஆகாரம், உடை, இடம் கிடைக்கத்தான் செய்கின்றது. ஆனால், பணத்துடன் வாழ்வதுதான் சௌகரியம் என்றுதானே எல்லாரும் அபிப்ராயப்படுகின்றார்கள்.

கல்வியறிவு உள்ளவனும் வாழ்கின்றான். முட்டாள்களும் இதே உலகத்தில் வாழ்த்தான் செய்கின்றார்கள். “படிக்காதவர்கள் உலகத்தில்

வாழ்வில்லையா? ஆகவே, எனக்கு படிப்பு தேவையில்லை” என்று ஒருவன் சொல்வது சரியான வாதமாகாது. அதுபோல், உங்களுடைய அகங்காரத்தையும், மமகாரத்தையும், பாபங்களையும் களைவதற்காக குருநாதர் புரியும் செயல்கள் உங்களுக்கு பிரச்சனையை உண்டு பண்ணலாம். ஆனால், அவர் செய்வது அனைத்திற்கும் ஒரு காரணமும், முடிவில் நன்மையும் உண்டு. ஆகவே, குருவின் துணைக்கொண்டு வாழ்வதுதான் சுகம்.

கேள்வி : மஹாந்களின் செயல்பாடுகள் சில ஸமயங்களில் லோக தர்மத்தை மீறியுள்ளதே?

பதில் : மஹாந்கள் லோக விலக்ஷணமானவர்கள். அவர்களை லோக தர்மங்கள் கட்டுப்படுத்தாது.

கேள்வி : ஜாதிகளை மனிதர்கள்தான் ஏற்படுத்தினார்கள் என்பது என்னுடைய அபிப்ராயம். இதற்கு தங்களது பதில் என்ன?

பதில் : அப்படி சொல்லமுடியாது. இது இயற்கையானதே. உதாரணமாக பார்த்தோமானால், நமக்கு தெரிந்த நாய் வகைகளில் அநேக ஜாதிகள் உள்ளன. அல்சேஷன், பாமேரியன், டாபர்மேன், ராஜபாளையம், ஜெர்மன் Shepherd போன்று பலவகைகள். அந்த அந்த நாய்களுக்கு குணங்களிலும் தன்மைகளிலும் வித்தியாசம் இருக்கத்தான் செய்கின்றது. நாய் இனம் ஒன்றுதான். அடிப்படையான குணங்கள் ஒன்றுதான். ஆனால் விசேஷ தன்மைகள் வேறுபடுகின்றன. மோப்பம் பிடிப்பதற்கு என்று ஒரு பிரிவு நாய்க்கு தனி ஸாமர்த்தியம் உள்ளது. வேட்டையாடுவதற்கு என்று ஒரு பிரிவு நாய்க்கு தனி ஸாமர்த்தியம் உண்டு. எனவே இவைகள் இயற்கையானவை என்பது என் கருத்து.

கேள்வி : ஹரிஜன் என்றால் என்ன அர்த்தம்.

பதில் : ஹரியினுடைய ஐனங்கள் அதாவது பகவான் ஹரியினுடைய ஐனங்கள் என்று அர்த்தம்.

கேள்வி : ஜாதியற்ற ஸமுதாயத்தை உருவாக்கவேண்டும் என்ற ஆசை எனக்கு வெகுநாளாக உண்டு. அப்பொழுதுதானே மனித நேயம் மலரும்!

பதில் : இப்பொழுது இருக்கும் அரசியல் கட்சிகளும், ஸங்கங்களும் ஜாதியை அறுப்பதை பற்றி பேசிக்கொண்டு ஆனால் மறைமுகமாக

வளர்த்துகொண்டுதான் வருகின்றனர்.

கேள்வி : ஜாதியற்ற ஸமுதாயத்தில் மட்டும்தானே மனித நேயம் வளரும்!

பதில் : ஜாதி வேண்டாம், நாம் எல்லோரும் பிறப்பால் ஒன்று என்ற வார்த்தையை ஏற்றுக்கொள்வோம். ஆனால், பிறகு தமிழர்கள், மலையாளிகள், தெலுங்கர்கள், கன்னடர்கள் என்று மொழியை அடிப்படையாக கொண்டு ஜாதி உண்டாகி விடும். பிறகு நாங்கள்தான் உயர்ந்தவர்கள் என்று ஒவ்வொருவரும் அடித்துக்கொள்வார்கள். பிறகு பூகோள் ரீதியாக வடக்கத்திகாரர்கள், தெற்கத்திகாரர்கள், மேற்கத்திகாரர்கள் என்று பிரிவு ஏற்படும். பிறகு அதில் உயர்வு, தாழ்வு கருதி அடித்து கொள்வார்கள். அல்லது மதத்தின் பெயரால் அடித்து கொள்வார்கள்.

உலகத்தில் உள்ள அனைவருமே ஒரே பரமாத்மாவின் குழந்தைகள் என்ற உண்மைதான், உண்மையான மனிதநேயத்தை வளர்க்கும்.

கேள்வி : என்னுடைய நல்ல ஆக்ம குணங்களையும், ஸாத்வீக எண்ணங்களையும் பார்த்து என்னை ஒரு பெண் மேற்படி காரணத்திற்காகவே விரும்புகின்றாள். ஆனால், தனக்கு அத்தகைய குணங்கள் அமையவில்லையே என்று வருத்தப்படுகின்றாள். நாங்கள் இருவரும் திருமணம் செய்து கொண்டால், என்னால் அவருடைய குணங்கள் மாறும் அல்லவா. பிறக்கும் குழந்தைகளும் ஸாத்வீகமாக இருக்கும் அல்லவா?

பதில் : பாலோடு விஷம் கலந்தால் பால்தான் விஷமாகின்றதே தவிர விஷம் ஒருகாலும் பால் ஆவதில்லை. ஆகவே, தங்களுடைய இது போன்ற முடிவுகள் தவறானது.

வேத கதைகள் - 36

- தாமஜ்ஞர், வாங்முக ஸார்வபெளம், மேலக்காவேரி
ப்ரஹ்மஸீ பஞ்சாபகேஸ ஶாஸ்திரிகள்

தக்ஷிணை

அதிதியின் பிள்ளைகளான தேவர்களுக்கும், அங்கிரஸ் என்ற மஹரிஷிகளுக்கும் ஸ்வர்க்கத்திற்கு செல்வதில் போட்டி ஏற்பட்டது. அதில் தேவர்கள், “நாங்கள் முன்பாக ஸோம யாகம் செய்து ஸ்வர்க்கத்தை அடையப் போகிறோம்” என்று சபதம் செய்தனர். அவ்விதமே அங்கிரஸ் என்ற மஹரிஷிகளும், “நாங்களே முன்பாக யாகம் செய்து ஸ்வர்க்கம் அடைவோம்” என்று கூறினர். அப்பொழுது அந்த அங்கிரஸ் முன்பே ஈடுபட்டவர்களாக, ஸ்வர்க்கலோகம் செல்வதற்கு ஸாதனமான ஸோமலதையை புழிவது என்ற ஓர் கர்மாவை கண்டுபிடித்தனர். இதற்கு தான் ஸுத்யாஹல் என்று பெயர். அதை செய்வதாகவும் தீர்மானித்து அந்த மஹரிஷிகள் தேவர்களுடைய ஸமீபத்தில் தங்களுடைய அக்னியை அனுப்பினர்.

அங்கிரஸ் என்ற மஹரிஷிகளின் நடுவில், அக்னி என்பது ஒரு மஹரிஷியின் பெயர். அவரை பார்த்து அங்கிரஸ் என்ற மஹரிஷி, “ஓ, அக்னி என்ற மஹரிஷியே! நீ தேவர்களின் அருகில் சென்று, மறுநாள் நாங்கள் ஸ்வர்க்கத்திற்கு காரணமான ஸ்ருத்யையை அநுஷ்டிக்கப் போகிறோம் என்று கூறுவாயாக” என்றார். மேலும் அவர் “ஓ தேவர்களே! மறுநாள் அங்கிரஸ்கள் யாகம் செய்யப் போகிறார்கள். நீங்கள் வந்து யாகத்தை நடத்தி வைக்கும் ரித்விக்குகளாக இருந்து யாகத்தை நடத்திக் கொடுங்கள் என்று கூறுவாயாக” என்றார். இவ்விதம் கூறி அக்னி என்ற மஹரிஷியை தேவர்களிடம் அனுப்பினார்கள்.

அந்த தேவர்களோ வெகுதூரத்தில் வருகிற அக்னியை பார்த்த உடனேயே அந்த அக்னி என்ற மஹரிஷியின் அபிப்ராயத்தை அறிந்து அந்த அங்கிரஸ்களின் நாளை நடக்கப்போகும் ஸ்ருத்யைக்கு முன்பே ஸ்வர்க்கத்திற்கு ஸாதனமான உடனே செய்யக்கூடிய ஒரு ஸ்ருத்யையை கண்டுபிடித்தனர்.

இவ்விதம் தேவர்கள் கண்டுபிடித்துக்கொண்டு இருக்கும்பொழுது, அந்த அக்னி என்ற மஹரிஷிகள் தேவர்களை அடைந்து, “ஓ, தேவர்களே, ஸ்வர்க்கத்திற்கு ஸாதனமான ஸ்ருத்யையை அங்கிரஸ் என்ற மஹரிஷிகள் நாளைக்கு செய்யப்போகிறார்கள். ஆதலால் நீங்கள் வந்து ஆர்த்விஜ்யம்

செய்யுங்கள்” என்று கூறினார். அதை கேட்டவுடன் தேவர்கள் “ஓ அக்னியே! ஸ்வர்க்கத்திற்கு காரணமான யாகத்தை நாங்கள் இப்பொழுதே செய்கிறோம். ஆதலால் இப்பொழுது வந்த நீ ஹோதாவாக இருப்பாயாக. நாங்கள் இப்பொழுதே யஜ்ஞும் செய்து முதலில் ஸ்வர்க்கத்தை அடையப்போகிறோம்” என்றனர். அக்னியும் அவ்விதம் ஆகட்டும் என்று கூறி, மஹரிஷிகள் அருகில் வந்து, தேவர்கள் கூறிய விஷயத்தை தெரிவித்தார்.

இதைக் கேட்ட அங்கிரஸ்கள், “ஏ அக்னியே, நீ தேவர்கள் அருகில் சென்று எங்கள் அபிப்ராயத்தை தெரிவித்தாயா என்று கேட்டனர். அக்னியும், “தெரிவித்தேன்” என்று கூறினார். தேவர்கள் கூறியதையும் அங்கிரஸ் என்ற மஹரிஷிகளிடத்தில் அக்னி தெரிவித்தார். இதை கேட்டு மஹரிஷிகள், “ஓ அக்னியே! நீ ஆர்த்விஜ்யத்தை ஒப்புக் கொண்டாயா? நீ ஆர்த்விஜ்யத்தை ஒப்புக் கொள்ளவும்கூடாது. இத்விக்காகவும் இருக்கக்கூடாது” என்று வலியறுத்தினர்.

உடன் அக்னி கூறினார். “எவன் யாகத்தில் ரித்விக்காக இருக்கிறானோ அவனுக்கு நல்ல புகழ் கிடைக்கும். புகழ் பெற்றுத்தரும் ஆர்த்விஜ்யத்தை தடுத்தால் புகழ் கிடைக்காது. அந்த காரணத்தினால் தேவர்கள் கூறியதை என்னால் தடுக்கமுடியவில்லை. ஆதலால் அவர்கள் கூறியதை ஒப்புக்கொண்டேன். ஒரே ஸமயத்தில் இருவர்கள் யாகம் செய்தால், ஆர்த்விஜ்யம் செய்வதாக ஒருவரிடம் முன்பாக ஒப்புக்கொண்டு விட்டபிறகு மற்றவரும் அந்த ஸமயத்தில் யாகம் செய்து இவரையே அழைத்தால் அங்கு வரமுடியவில்லை என்று தடுக்கலாம். அல்லது யாகம் செய்பவன் தகுதி அற்றவனாக இருந்தால் அவனுடைய யாகத்தில் ஆர்த்விஜ்யம் செய்வதாக ஒப்புக்கொள்ளக்கூடாது. இந்த இரண்டு இடத்தில் தான் ஆர்த்விஜ்யத்தை விலக்கியவனுக்கு தோஷம் ஏற்படாது. மற்ற இடத்தில் விலக்கினால் தோஷம் என்று தெரிகிறது. இதனால் தான் தேவர்களால் உடன் செய்யப்படும் யாகத்தில் ஆர்த்விஜ்யம் செய்வதாக ஒப்புக்கொண்டேன்” என்று அக்னி, மஹரிஷிகளிடம் கூறினார்.

இதை கேட்டு அங்கிரஸ் என்ற மஹரிஷிகளும் அக்னி என்ற மஹரிஷியின் செயலை பின்பற்றி இவர்களும் சென்று தேவர்களுக்கு யாகம் செய்வித்தனர். இதனால் மகிழ்ந்த தேவர்களும் தகூணினா காலத்தில் நான்கு கடல் சூழ்ந்த இந்த பூமியையே தகூணினையாக அளித்தனர். இப்படி தகூணினையாக அளிக்கப்பட்ட பூமியானது, மஹரிஷிகளால் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டதாக அவர்களுக்கு ஒரு

துன்பத்தை அளித்தது. இதனால் பயந்த மஹரிஷிகள் தக்ஷினையாக அளித்த பூமியை விலக்கினர்.

இவ்விதம் ரிஷிகளால் விலக்கப்பட்ட அந்த பூமியானது சிங்க உருவம் எடுத்தாக தலையை ஆட்டிக்கொண்டு வேகமாக ஓடிக்கொண்டு, முன் உள்ள மனிதர்களை கடித்தது. அப்பொழுது பயத்தால் எல்லா தேவர்களும் ஒடும்பொழுது, இந்த சிங்கமானது பசியால் வாடியதாக வேகமாக ஓடியது. அதனால் சில இடங்களில் பள்ளங்கள் ஏற்பட்டன.

இதற்கு முன்பு பூமிகள் ஸம அளவாகவே இருந்தது. எந்த காரணத்தால் மஹரிஷிகளால் இந்த பூமியாகிற தக்ஷினையானது விலக்கப்பட்டதோ, அதனால் தர்மம் அறிந்தவர்கள் பின்வருமாறு கூறுகின்றனர்.

“ஏதோ ஒரு காரணத்தால் விலக்கப்பட்ட தக்ஷினையை மறுபடியும் பெறக்கூடாது. பச, பூமி, தங்கம் முதலிய தக்ஷினையானது முதலில் ரித்விக்களால் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டதாக அதில் ஒரு குறையை கண்டு விலக்கப்பட்டால் மறுபடியும் அதை பெறக்கூடாது. அங்ஙனம் பெற்றுக் கொள்பவனுக்கு துன்பம் ஏற்படும். அறியாமையால் விலக்கப்பட்ட தக்ஷினையை மறுபடியும் பெற்றால் அதை உடனே கபடமாக விரோதிக்கு கொடுத்துவிடவேண்டும். அப்பொழுது துன்பம் விரோதிக்கு ஏற்படும் என்கின்றனர். பிறகு தேவர்கள் பூமியை விலக்கிய மஹரிஷியின் பொருட்டு எதை அளிக்கலாம் என்று ஆலோசித்தனர். அப்பொழுது ஸுலிர்ய பகவான் வெளிப்பட்டார். கடிவாளம் கட்டப்பட்ட வெள்ளை குதிரை உருவம் எடுத்து வந்தார். அந்த குதிரையை தேவர்கள் அங்கிரஸ்களுக்கு தக்ஷினையாக அளித்தார்.

இந்த உபாக்யானத்தினால் பல உண்மைகள் நமக்கு புலனாகின்றன. அநாவச்சமாக போட்டியிடக்கூடாது. யாகத்தில் ரித்விக்காக அழைக்கப்பட்டால் செல்லாமல் இருக்கக்கூடாது. விலக்கிய தக்ஷினையை மறுபடியும் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடாது என்ற பல விஷயங்கள் நமக்கு கிடைக்கின்றன.

எந்தரோ மஹானுபாவலு - 24

ஸ்ரீ சைதன்ய மஹாப்ரபு

கங்கா மாதாவின் ப்ரவாஹும் எப்படி நிரந்தரமாக உள்ளதோ அது போன்று இந்த பூமியில் மஹாபுரஷர்களும் தோன்றிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். அப்படித் தோன்றும் மஹாபுரஷர்கள் தர்மத்தை நிலைநிறுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். அந்த தர்மத்தின் பலத்தால்தான் இந்த ஜகத்தானது ஸ்திரமாக உள்ளது. லோக கேஷமத்தை மட்டும் மனத்தில் கொண்டு ஸம்ஸாரிகளின் நடுவில் ஆதர்ச புருஷர்களாய் வாழ்ந்து காட்டும் இத்தகைய மஹாபுரஷர்களின் சரித்திரத்தை படித்து தெரிந்துகொள்ளும் பாக்யம் பகவானின் க்ருபைக்கு பாத்திரமானவர்களுக்குத்தான் கிட்டும் என்பதில் சிறிதும் ஸந்தேஹமில்லை.

இந்த பாரதபுண்ய பூமியில் கணக்கில்லா மஹான்கள் தோன்றி, “மனிதப் பிறவி கிடைப்பது தூர்லபம் மனிதப்பிறவியின் லக்ஷ்யமே பகாவனை அடைவதற்குத்தான் என்று வலியுறுத்தி அந்தந்த காலத்திற்கு ஏற்ப பகவானை அடைய கர்ம, பக்தி, ஞான மார்க்கங்களை பாமர ஜனங்களுக்குத் தெளிவாகக் காட்டி பேருபகாரம் செய்து வந்திருக்கிறார்கள்.

கவிகாலத்தில் தோன்றிய மஹாபுரஷர்களுள் ஸர்வ உத்தமமான ஸ்தானத்தில் வைத்துப் போற்றப்படும் ஸ்ரீ சைதன்ய மஹாப்ரபுவின் அவதாரம் கணக்கில்லா ஜீவன்களை ஸம்ஸார ஸாகரத்திலிருந்து கரையேற்றி ஸ்ரீ க்ருஷ்ண சரணத்தில் சேர்ப்பதற்காகவே ஏற்பட்டதாகும். அலெனிகிமான் பக்திக்கும் ப்ரேரமைக்கும் இருப்பிடமாக உயிருள்ள நடமாடும் மூர்த்தியாக ஸ்ரீப்ரப திகழ்ந்தார். அவரது அவதாரத்தால் அளவிடமுடியாத ஜீவன்கள் பெரும் பேற்றை அடைந்தனர். அவரது சரித்திரம் ஆழமானதும், சாதாரண மனிதர்களால் புரிந்துகொள்ள முடியாததும் ஆகும். ஸ்ரீ கருஷணனின் கருபைக்கு பாத்திரமானவர்கள் மட்டுமே ஸ்ரீ சைதன்ய மஹாப்ரபுவின் சரித்திரத்தைத் தெரிந்துகொள்ளும் பாக்யம் பெற்றவர்கள்.

தியாகமும், வெராக்யமும் தான் பக்தியை அடைய பரமப்ரதானமான ஸாதனங்களாகும். உயர்ந்த பக்தியின் பலனாகவே உத்தம ப்ரேரமை லித்திக்கும். இதனாலேயே ஸ்ரீ மஹாப்ரபு ப்ரேரமையை,

ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளின் ப்ரவசனம்

மோகஷ்ததையும் தாண்டிய ஐந்தாவது புருஷார்த்தமாக கூறியிருக்கிறார். இப்படிப்பட்ட ப்ரேமை இறைவனிடம் நிஷ்காம்ய பக்தி செலுத்துவதன் மூலம்தான் ஸித்திக்கும். ப்ரேம பாவங்களின் உயர்ந்த நிலைகளை வெளிப்படுத்தி ஸகல ஜீவன்களுக்கும் ஆனந்தத்தையும் ஸாக்ஷதையும் அளித்த மிக உயர்ந்த அவதாரமான ஸ்ரீ சைதன்ய மஹாப்ரபுவின் சரித்திரம் படிப்பவர்களின் மனதில் ப்ரேமஸ்வரூபியான மஹாப்ரபுவின் மனோஹரமான ரூபத்தையும், குணங்களையும், க்ருஷ்ண பக்தியையும் நிரந்தரமான சித்திரமாக உருவாக்கிவிடும் என்பதில் ஜயமில்லை.

சைதன்ய மஹாப்ரப என்ற நாமத்தை கேட்டதுமே அனைவருக்கும் நினைவு வருவது அவர் தன்னை மறந்து செய்யும் ஹரிநாமகீர்த்தனம்தான். இதோ ஒரு இனிய கற்பனை செய்வோம். “உருக்கிவார்த்த தங்கம் போன்ற ப்ரபுவின் ஸரீரத்தில் பீதாம்பரம் ஓளிர்கிறது. இரு கண்களும் மேல்நோக்கி மெய்மறந்த நிலையில் உள்ளன. விழிகளின் ஓரத்திலிருந்து தாரை தாரையாக கண்ணீர் பெருகி அழகிய கண்ணங்கள் வழியே வழிந்து மார்பில் பெருகி ஓடுகிறது. இரு நீண்ட கரங்களையும் மேலே உயர்த்தி, “ஹரிபோல் ஹரிபோல்” என்று மதுரமான குரவினால் எல்லா திசைகளையும் நிறைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

நான்கு புறமும் பக்த கோஷ்டியினர் விதவிதமான வாத்யங்களை முழக்கிக்கொண்டு ப்ரபுவின் ஆனந்தத்தை அதிகப்படுத்திக்கொண்டு இருக்கின்றனர். நடுநடுவே ப்ரப யாராவது ஒரு பாக்யவானை ஆனந்த மேலீட்டால் இறுக்கி அனைத்துக்கொள்கிறார். ஒரு பாக்யவானின் கையை பிடித்துக்கொண்டு அவருடன் ந்றுத்யம் செய்கிறார். பாவுக பக்தர்கள் ப்ரபுவின் சரண தூளிகளை அள்ளி எடுத்து தங்கள் உடலில் பூசிக் கொண்டு பரவசமடைகின்றனர்.”

ஆஹா! எப்பேர்ப்பட்ட காட்சி! மஹாப்ரபுவுடன் வாழ்ந்து ஆனந்தமாக எந்நேரமும், “ஸ்ரீ க்ருஷ்ண கோவிந்த ஹரே முராரே! ஹே நாத நாராயண வாஸாதேவ!” என்று நாமஸங்கீர்த்தனம் செய்த அந்த மஹா பாக்யவான்களின் பாக்யத்திற்கு ஈடுஇணை உண்டா? நாமும் அவரது சரித்திரத்தை அனுபவித்து பயன் பெறுவோமே!

ஸ்ரீ சைதன்யரின் அவதாரம் 16-ம் நூற்றாண்டில் நிகழ்ந்தது. அப்பொழுது நமது பாரத தேசத்தில் முஹம்மதியர்களின் ஆட்சி ஆரம்பம் ஆகத் துவங்கிய காலம். காபுல் தேசத்து பாதுஷாவான பாபர், தில்லி அரசாட்சிக்கு வந்திருந்தார். பஞ்சாப் தேசத்தையும், ராஜ புத்திரர்களிடமிருந்து பாபர் பறித்து தனது ஆட்சிக்குக்கீழ் கொண்டு வந்திருந்தார். தெற்கிலும்

விஜயநகர் ஸாம்ராஜ்யம் அழிந்து சிறிது சிறிதாக அநேக ப்ரதேசங்கள் முகம்மதியர்களின் ஆதிக்கத்தின் கீழ்வந்தன. வடக்கிலிருந்து தெற்கு வரை எங்கும் ஹிந்துக்களுக்கும், முகம்மதியர்களுக்கும் பரஸ்பரம் யுத்தமும் நாட்டில் அமைதியின்மையும் இருந்த காலம்.

அரசியல் நிலைமை இப்படி இருந்தது என்றால் ஸமூக வாழ்விலும் இந்துக்களும் முகம்மதியர்களும் ஒற்றுமையின்றியே வாழ்ந்து வந்தனர். தப்பித்தவறி யாராவது முகம்மதியர்கள் வீட்டிலிருந்து ஏதாவது வஸ்துவை வாங்கிக் கொண்டால்கூட அவர்களை ஜாதிப்ரஷ்டம் செய்து வழக்கமாக இருந்தது. ஸம்ஸ்கருத வித்யைக்கு மிகவும் மதிப்பும் ஆதரவும் இருந்த காலம் அது. பண்டிதர்களை தனிகர்கள் ஆதரித்தனர். பண்டிதர்களின் வாக்கை மீறி யாரும் நடக்கத் துணியமாட்டார்கள். உயர்ந்த குலத்தவர்கள் தாழ்ந்த குலத்தோரை கடுமையாக நடத்தி வந்ததால் அநேக ஏழை இந்துக்கள் மதம் மாறி இல்லாமிய மதத்தை தழுவினர்.

வங்காள தேசத்தில் இல்லாமிய மதப்ப்ரசாரமும், ஆதிக்கமும், அதிகமாகவே இருந்தது. ஆன்மீக வாழ்க்கையிலும் யாக யஜ்ஞாதிகளிலும் ஜனங்களுக்கு ஈடுபாடு மிகவும் குறைந்துவிட்டிருந்தது. ஸ்ரீ ஶங்கரரின் அத்வைத ஸித்தாந்தத்தை சரியாக புரிந்துகொள்ளாமல் வெறும் வாய்ளவில், “ஜகத் மித்யை, ஜகத் மித்யை” என்ற வரண்ட தத்துவம் மக்களுக்கு அலுத்துவிட்டிருந்தது. தாழ்ந்த குலத்து மக்களுக்கு பகவத் ப்ராப்திக்கு அதிகாரமில்லாமல் போய்விட்டிருந்தது.

ரஸமான பக்திமார்க்கத்துக்கு மிகக் அவசியம் ஏற்பட்ட அந்த ஸமயத்தில்தான், பகவான் பாரத தேசத்தில் அநேக மஹான்களை தோற்றுவித்தார். முதன்முதலில் காசியில் ஸ்ரீராமானந்தர் தோன்றினார். பிறகு ரைதாஸ், நாமதேவர், கபீர், குருநானக், ஸமர்த்த ராமதாஸர், துகாராம், ஸ்ரீ வல்லபாசார்யர் என அநேக மஹான்கள் தோன்றி பக்தி மார்க்கத்தை வலுப்படுத்தி ஸமூகத்திலுள்ள அனைவருக்கும் பகவானை அடைய வழிகாட்டினர். இதே நேரத்தில் வங்காள தேசத்தில் ஸ்ரீ சைதன்ய மஹாப்ரபுவும் தோன்றினார். ஸ்ரீ ப்ருந்தாவனத்திற்கு துல்யமான நவத்வீபம் என்னும் கங்கைக்கரையை ஓட்டிய ப்ரதேசத்தில் ஸ்ரீ ப்ரபுவின் ஜனனம் ஏற்பட்டது.

நவத்வீபம் அப்போது வங்காள தேசத்தின் ஸர்வ ஸ்ரோஷ்டமான வித்யா கேந்திரமாக திகழ்ந்தது. அங்கு ஸம்ஸ்கருத வித்யையின் பாடசாலைகள் ஜம்பதிருகும் மேற்பட்டு இருந்தன. வெகுதூரத்திலிருந்து வித்யார்த்திகள் நவத்வீபத்திற்கு விதவிதமான ஸாஸ்தரங்களை படித்து

அறிய வந்து சேர்ந்தனர். ந்யாய க்ரந்தத்தை முற்றும் மனனம் செய்து வைத்திருந்த வாஸாதேவ ஸார்வபெளமர் என்ற மிதிலா தேசத்து பண்டிதர் அதை ப்ரசாரம் செய்ய நவத்வீபத்திற்கு வந்து தங்கினார். அநேக லோக ப்ரலித்தமான பண்டிதர்கள் நவத்வீபத்திலிருந்து வித்யை கற்பித்தனர். நவத்வீபத்தில், கங்கைக்கரையில் பண்டிதர்கள் எங்கும் எந்நேரமும் ந்யாயமும், வ்யாகரணமும், சர்ச்சை நடத்திக் கொண்டிருப்பார்களாம். ஸம்ஸ்கருத வித்யைக்கு உயர்ந்த மதிப்பிருந்த காலம். பண்டிதர்களுக்கும் வித்யார்த்திகளுக்கும் அன்ன வஸ்திரங்களுக்கு குறைவில்லாமல் இருக்க அநேக உதவிகள் தனிகர்கள் மனமுவந்து செய்துகொண்டிருந்தனர்.

அஸ்ஸாமிலுள்ள ஸில்லுட் என்னும் ஊரில் வாழ்ந்த தர்மநிஷ்டரான வித்வான் உபேந்திரமிஶரரின் ஏழு ஸத்புத்திரர்களுள் ஒருவரான பண்டித ஜகன்னாதமிஶரர்தான் ஸ்ரீ சைதன்ய மஹாப்ரபுவின் தந்தையாகும் பாக்யம் பெற்றவர். ஜகன்னாதமிஶரர் காவ்ய ஸாஸ்த்ரங்களை நன்கு கற்று, பாடசாலையில் “புரந்தரர்” என்னும் பதவியை அடைந்தார். இப்படிப்பட்ட புத்திசாலியாகவும், அழகும், இளமையும் பொருந்திய ஜகன்னாத மிஶ்ராவைப் பார்த்து ஆனந்தப்பட்ட ப்ரலித்தி பெற்ற ஸ்ரீ நீலாம்பர சக்ரவர்த்தி என்ற பண்டிதர், தனது முத்த பெண்ணான சீதேவி என்ற கன்னிகையை இவருக்கு விவாஹம் செய்துவைத்தார். ரூபவதியான பத்தினியைப் பெற்ற ஜகன்னாதமிஶரர், பிறகு ஸில்லுட் செல்லாமல் நவத்வீபத்திலேயே மாயாடூர் என்னும் இடத்தில் தங்கிவிட்டார்.

இந்த தம்புதிகளுக்கு வரிசையாக எட்டு பெண் குழந்தைகள் பிறந்து அகாலத்திலேயே இறந்துவிட்டன. இதனால் மனவருத்தம் அடைந்த தம்புதியினரது வாழ்க்கை சோகமயமாகிவிட்டது. ஸ்ரீ பகவத் க்ருபையால் சீதேவி மறுபடி கர்ப்பம் தரித்தாள். இந்த முறை சீதேவிக்கு மிக அழகான புத்திர ரத்னம் பிறந்தது. அந்தக் குழந்தைக்கு விஸ்வரூபன் என தாய் தந்தை பெயரிட்டனர். விஸ்வரூபன் வளர்ந்து அவருக்கு பத்து வயதாகும்பொழுது மாசி மாதத்தில் சீதேவி மீண்டும் கர்ப்பமானாள். இந்த கர்ப்பத்திலிருந்தான் ஸ்ரீ சைதன்யர் உலகில் தோன்றினார்.

1542-ம் ஆண்டு, பங்குனிமாதம், பெளர்னாமி அன்று, பாரததேசம் முழுவதும் ஹோவி பண்டிகையை உத்ஸாஹமாக கொண்டாடிக் கொண்டிருந்த சுபதினத்தில், ஸ்ரீ ப்ரபு, பதிமுன்று மாத கர்ப்பவாஸத்தை முடித்து பூமியில் அவதரித்தார். அன்று சந்திர க்ரஹன் நாள் ஆனதால் கங்கைக்கரையில் கணக்கற்ற ஸ்தர் புருஷர்கள் க்ரஹன் ஸ்நானத்திற்காக

குழுமி இருந்தனர். அனைவரும் அந்த புண்ய காலத்தில் ராம, க்ருஷ்ண, ஹரி என்ற நாமங்களை உச்சரித்துக்கொண்டிருந்தனர். இப்படிப்பட்ட ஆனந்தமான சுபயோக சுபதினத்தில் நாமாவதாரமான ஸ்ரீ கெளராங்க தேவரின் ஜனனம் ஏற்பட்டது.

சீதேவியும் ஜகன்னாத மிஸ்ராரும் ஆனந்தத்தின் எல்லையை அடைந்தனர். விஸ்வரூபரூக்குப் பிறகு இரண்டாவது ஆண் குழந்தையைப் பெற்ற இவர்களுக்கு ஏற்பட்ட ஆனந்தம் அளவிடமுடியாததாக இருந்தது. பதிமுன்று மாதம் கர்ப்பத்தில் இருந்து பிறந்ததால் பிறக்கும்பொழுதே மிகவும் வளர்ந்த அழகான குழந்தையாக கெளராங்கர் இருந்தார்.

ஜோவிக்கும் தங்கம் போன்ற மேனி, நீண்ட கருங்குழற்கற்றைகள், உருண்டு திரண்ட அவயங்கள், நீண்ட கருவிழிகள், இவற்றுடன் காண்போரை சொக்க வைக்கும் ரூபலாவண்யத்துடன் இருந்த அந்த குழந்தையைப் பார்த்த பெற்றோருக்கும் மற்றோருக்கும் இனம்புரியாத ஆனந்த ஊற்று இதயத்தில் பெருக்கெடுத்தது. இவரது ஸ்வர்ண மயமான மேனியின் காந்தியைப் பார்த்தே இவருக்கு ‘கெளராங்கர்’ என பெயரிட்டனர். இருந்தும் செல்லமாக சீமாதாவும் அவரது தோழிகளும் இவருக்கு ‘நிமாயி’ என பெயரிட்டனர். வெகுநாட்களுக்குப் பிறகு பிறந்த குழந்தைக்கு நாம் “வேம்பு” என பெயர் வைப்பதில்லையா? அதுபோல் அவர்களும், “நிமாயி” என பெயரிட்டு அழைக்கலாயினர்.

குழந்தை நிமாயி பிறந்த உடனே அழவே இல்லை. அவரது காதில் ஹரிநாமத்தை உச்சரித்த பிறகுதான் அவரிடம் சலனம் ஏற்பட்டு அழலானார். மூத்த மகனான விஸ்வரூபன் மிகவும் சாந்தமானவன். ஆனால் நிமாயியோ மிகவும் சஞ்சலமானவர். ஒரு மாதத்திலேயே தவழ் ஆரம்பித்தார். மிகவும் வேக வேகமாக கூச்சலிட்டுக்கொண்டே தவழ்ந்து செல்வார். அன்னைக்கு இவரைப் பிடிப்பதே கஷ்டமாக இருக்கும். தாயாரிடம் ஸ்தன்யபானம் செய்யும்போதும் வேகவேகமாக ஓடுவாராம்.

அடிக்கடி ஸமாதானமே செய்ய முடியாதபடி விக்கி விக்கி அழுவார். ஒருநாள் இப்படி இரைந்து அழும்போது அன்னை எவ்வளவோ ஸமாதானம் செய்தும் ஓயவில்லை. கடைசியில் சீதேவி, “ஹரிபோல், ஹரிபோல், முகுந்த மாதவ கோவிந்த போல்” என பாடத் துவங்கியதும் சட்டென அழுகையை நிறுத்திவிட்டார். அன்னைக்கு நிம்மதியாக ஆயிற்று. இவரது அழுகையை நிறுத்தும் உபாயத்தை அறிந்துகொண்டான். பிறகு எப்பொழுது அழுதாலும் ‘ஹரிபோல்’ என்ற பாடலை பாட ஆரம்பித்துவிட்டால் இவர் அமைதியாக ஆகிவிடுவாராம்.

நான்காம் மாதம் நாமகரணம் செய்த அன்று ஜிகன்னாதமிஸ்ரர் அவர்கள் வீட்டு வழக்கப்படி குழந்தையின் குணாதிசயத்தைப் பற்றி அறிய அவருக்கு முன் பணம், அன்னம், வஸ்தரம், விளையாட்டுப் பொருள்கள், புத்தகங்கள் அனைத்தையும் வைத்துவிட்டு, “குழந்தாய் நிமாயி! ஏதாவது ஒன்றை நீயே எடு” என்றாராம். அனேகமாக குழந்தைகள் பளிச்சென்று இருக்கும் ஏதாவது பொருளைத்தான் தேர்ந்தெடுக்கும். ஆனால் நிமாயியோ தவழ்ந்து சென்று பூர்மத் பாகவத புத்தகத்தை எடுத்துக்கொண்டாராம். அனைவரும் ஒரே குரவில் ‘நிமாயி, பெரிய பண்டிதனாக வரப்போகிறான்’ என கூச்சவிட்டனர்.

நிமாயி மிகவும் விஷமக்காரக் குழந்தையாக இருந்ததால் அன்னைக்கு அவனை ஸமாரிப்பதிலேயே நேரம் சரியாகிவிடும். ஒருநாள் சீதேவி, நிமாயியை ஸ்னானம் செய்வித்து அழகாக அலங்கரித்து அவனது அழகிலேயே மயங்கி பார்த்துக்கொண்டிருந்த ஸமயம், விஶ்வரூபன் வந்து “அம்மா, இன்னும் சமையல் ஆகவில்லையா?” என கேட்டான். அப்பொழுது சீதேவி, “உன்னுடைய சிறிய ஸஹோதரனை ஸமாளிக்கவே எனக்கு நேரம் போதவில்லை. மிகவும் விஷமம் செய்கிறான். நீ சிறிது நேரம் இவனை கவனித்துக்கொள். அதற்குள் நான் உணவு தயாரித்து விடுகிறேன்” என்றாள்.

விஶ்வரூபன் நிமாயியை இடுப்பில் எடுத்துக்கொண்டு முற்றத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டான். படிப்பில் மிகவும் ஆழ்ந்த ஆர்வம் கொண்ட விஶ்வரூபன் சிறிது நேரத்திலேயே புஸ்தகத்தில் ஆழ்ந்துவிட்டான். குழந்தை நிமாயி நகர்ந்து நகர்ந்து சென்றுவிட்டான். அங்கு ஒரு பெரிய ஸர்பபம் இருந்தது. நிமாயிக்கு இப்போது ஒரு நூதனமான விளையாட்டுப் பொருள் கிடைத்துவிட்டது. அவன் பாம்புடன் விளையாட ஆரம்பித்து விட்டான்.

சிறிது நேரத்தில் சீதேவிக்கு நிமாயியின் நினைவுவர் விஶ்வரூபனிடம் வந்து பார்த்தாள். நிமாயியைக் காணாமல் குழந்தை எங்கே என வினவினாள். படித்துக் கொண்டிருந்த விஶ்வரூபனும் தூக்கத்திலிருந்து விழித்துக்கொண்டதுபோல், “அம்மா! நிமாயி எங்கே” என வினவ, அனைவரும் அலறி அடித்துக்கொண்டு குழந்தையைத் தேடலானார்கள். முற்றத்தின் மறுகோடியில் அவர்கள் கண்ட காட்சி அவர்களை பயத்தால் உறைந்து போகச் செய்தது. சீதேவி பெரிதாக அலறினாள். அக்கம்பக்கத்து ஆடவரும் பெண்டிரும் அங்கே கூடிவிட்டனர்.

நிமாயியின் ஸரீரம் மண்தூளியில் அழுக்கடைந்திருந்தது. அழகான

மஞ்சள் பட்டாடையுடன் அவரது தங்கமயமான மேனி மேலும் ஜ்வலித்துக் கொண்டிருந்தது. சுருண்ட ஸர்ப்பத்தின் மேல் நிமாயி எப்படி சவாரி செய்து கொண்டிருந்தார் தெரியுமா? தனது விசாலமான படத்தை விரித்திருந்த நாகத்தின் தலையில் ஒரு கையும் தரையில் ஒருகையுமாக நிமாயி நின்று கொண்டிருந்தார். சூரிய ஓளியில் நாகம் பளபளத்துக் கொண்டிருந்தது. நிமாயி கலகலவென சிரித்துக் கொண்டிருக்கிறார். யாருக்கும் நிமாயியை பாம்பிடமிருந்து விடுவிக்க தைரியம் வரவில்லை. சகீமாதாவே குழந்தையை விடுவிக்க ஓடினாள். தாய் ஓடி வந்தாளோ இல்லையோ, நாகம் கிடுகிடுவென சென்று தனது புற்றுக்குள் சென்று மறைந்தது. நிமாயி சிரித்துக்கொண்டே அன்னையை நோக்கி ஓடி வந்தார். குழந்தையை மார்புடன் அணைத்துக்கொண்டு முத்தமிட்டாள் சகீதேவி. அனைவரும் குழந்தைக்கு விதவிதமாக உபசாரங்கள் செய்து திருஷ்டி சுற்றிப் போட்டனர். பெண்கள் எல்லோரும் “நிமாயி உனக்கு விளையாட வேறு பொருளே கிடைக்கவில்லையா? ஏன் இப்படி படுத்துகிறாய்” என செல்லமாக கடிந்து கொண்டு, “ஹரிபோல் ஹரிபோல்” என்ற பாட்டைப் பாடினார்கள்.

(தொடரும்)

- ஐயந்தி ஜானகிராமன்

நம்பிக்கை இல்லாவிட்டால் நம்முடன் இறைவனே வந்து நின்றால்கூட நாம், யாரோ என்று அலக்கியமாக இருந்து ஏமாந்து விடுவோம். நம்பிக்கை மட்டும் இருந்தால், கல்லிலேயே கூட இறைவன் தோன்றி பேசுவான்.

நம்பிக்கைதான் எல்லாவற்றுக்கும் ஆதாரம்.

- பூர்ணமான ஸ்வாமிகள்

ஜோதிஷ்ம் - 3

- ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள்

பலாபலன்களை கூறும் ஜோதிடர்கள் பலர் தங்களுடைய கணித திறமையை மட்டும் நம்பி இல்லாமல் உச்சிஷ்ட கணபதி, ப்ரத்யங்கரா, ஹனுமார் போன்ற தேவதைகளை உபாசிப்பதும் உண்டு. அவர்களுடைய ஜோதிட அறிவுடன் உபாஸனா பலமும் சேரும்பொழுது அவர்களால் மிகவும் துல்லியமாக பலன்களை கூற முடிந்தது. அவர்கள் உபாஸனை பலத்தினால் மட்டும் பலன் சொல்பவர்களாக இருந்தால், அவர்களை ஜோதிட ஶாஸ்தரம் அறிந்த வல்லுனர்களின் பட்டியலில் சேர்க்கமுடியாது. அவர்களை அருள்வாக்கு சொல்கின்றவர்கள் கோஷ்டியில்தான் சேர்க்க வேண்டும்.

ஜோதிட கணித அறிவைக்கொண்டு பலன் சொல்பவர்களும் இருக்கத்தான் செய்கின்றார்கள். ஆனால், அத்தகையவர்கள் மிகவும் குறைவு. காரணம் ஜோதிட ஶாஸ்தரத்திற்கு அடிப்படையானது வானியல் ஶாஸ்தரம். இந்த வானியல் ஶாஸ்தரம் கணிதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. மேலும் துல்லியமான கணக்குகளை போடவேண்டும். ஆனால், அத்தகைய அறிவு உடையவர்கள் மிகவும் குறைவு.

‘ஜோதிடர்’ என்று இன்று சொல்லிக்கொள்பவர்களில் பலருக்கு ஜோதிடத்தைப் பற்றிய அடிப்படை அறிவு கிடையாது. தனக்குத்தானே பல platformகளில் விற்கும் புத்தகங்களை படித்துவிட்டு பலாபலன் சொல்ல ஆரம்பித்துவிடுவார்கள். அவர்களுக்கு 27 நகஷத்ரிரத்தின் பெயரோ, 60 வருஷத்தின் பெயரோ வரிசைப்படி பார்க்காமல் சொல்லக்கூட தெரியாது. யாராவது ஜாதகத்தை எடுத்து வந்து தங்களுக்கு ஏதாவது கஷ்டம் என்று கூறினால், ‘உடனே உனக்கு யாராவது மந்திரம் செய்துவிட்டார்கள்’ என்பார்கள். அல்லது ஏதோ பித்ருக்கள் சாபம் இருக்கிறது என்பார்கள். என்ன நடக்க இருக்கிறது என்பதை துல்லியமாக கூறத் தெரியாதவர்கள், ஆனால் இதையெல்லாம் மட்டும் சரியாக கூறுவார்கள்.

பல ஜோதிடர்கள், வரும் நபர்களின் வாகனத்தை வைத்தும் அவரின் தோற்றத்தை பார்த்தும் பலன் சொல்ல ஆரம்பித்துவிடுவார்கள். சில ஜோதிடரிடம் புத்திர பாக்கியம் தனக்கு ஜாதக ரீதியாக இருக்கின்றதா என்று தெரிந்துகொள்ளச் சென்றால், நான் Side-ல் ஹோமியோபதியும் Practice செய்கின்றேன். உனக்கு மருந்து தருகின்றேன் என்பார்கள். சில

ஜோதிடர்களிடம் எனக்கு க்ருஹப்ராப்தி உண்டா என்று கேட்கச் சொன்றால், அவரோ, நான் Side-ல் நல்ல Real Estate Business-ம் செய்கிறேன். உங்களுக்கு வீடு பார்த்து தருகின்றேன் என்று சொல்வார்கள். ஜோதிடர்களை பல உயர்துறைகளில் உள்ளவர்களும் கலந்து ஆலோசிப்பதால் நல்ல பெரிய மனிதர்களின் தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டு ஜோதிட ஸாஸ்திரத்தில் அரைகுறை அறிவுடன் பலன் சொல்பவர்களும் உண்டு.

ஜோதிடர்கள் கூறும் பலன்களில் தவறுதல் ஏற்படுவது ஈகஜம். அதனால், அத்தகையவர்களுக்கு பூரண ஜோதிட அறிவு இருக்க வேண்டும். மருத்துவமும் Scienceதான். ஆனாலும் பல நேரங்களில் அந்த மருத்துவ அறிவால் பலரை காப்பாற்ற முடியாமல் போய் விடுகின்றது. அதற்காக மருத்துவத்தை Science இல்லை என்று யாரும் தள்ளி விடுவது இல்லை. அதுபோல், ஜோதிடமும் Science தான்.

பாரததேசம் முழுவதுமே ஜோதிட வல்லுநர்கள் நிரம்பி இருந்தாலும், கேரள தேசத்தில் இத்துறைகளில் மிகவும் துல்லியமாகவும், ஆச்சரியமாகவும் பலன் கூறுபவர்கள் இன்று வரையிலும் இருந்து வருகின்றார்கள். நமது தமிழ்நாட்டில் ஸமீபகாலத்தில் க்ருஷ்ணமூர்த்தி என்ற ஜோதிடர் இருந்தார். அவர் பலன் கூறுவதற்கு ஒரு தனி பந்ததியே ஏற்படுத்திகொண்டார். அது அவருடைய பெயராலேயே க்ருஷ்ணமூர்த்தி பத்ததி என்று அழைக்கப்படுகின்றது. அவருடைய காலத்தில் மிகவும் ஆச்சரியத்தக்க பலன்களை சொல்லி அனைவரையும் பிரமிப்பில் ஆழ்த்தி உள்ளார். அதுபோல் ஸமீபகாலத்தில் வாழ்ந்த B.V. Raman அவர்களும் ஜோதிடத்தில் மாமேதை. கேரளத்தில் வாழும் பல ஜோதிடர்கள் வெறும் சில சோழிகளை உருட்டியே நம்மை பிரமிக்க வைக்கும்படியான பலன்களை கூறுவார்கள். இந்த துறையில் உள்ள பலமுறைகளை அடுத்த இதழில் பார்க்கலாம்.

(தொடரும்)

Our Website has been re-organised. Visit us at <http://www.madhuramurali.org> to know more about mission activities and satsang events.

The Spiritual Magazine “Madhura Murali” is also available on Web.

மஹாபாரத கதைகள்

பதிவரதா மஹாத்ம்ய பர்வம் (தொடர்ச்சி)

ஸாவித்ரி, தனக்கும், கணவன் ஸத்யவானுக்கும் நூறு புத்திரர்கள் உண்டாகவேண்டும் எனும் வரத்தை கேட்க, யமதர்மராஜனும், ஸாவித்ரியின் வார்த்தைகளில் மிக்க ஸந்தோஷத்தை அடைந்து, “அவ்வாரே ஆகட்டும்” என்றான். மேலும், ஸாவித்ரியை திரும்பிப் போகுமாறு வற்புறுத்தினான். ஸத்யவான் உபிரத்தெழாது எவ்வாறு அவனுக்கு நூறு புத்திரர்கள் உண்டாவர்? இதை ஸாவித்ரி மிக நயமாக யமதர்மராஜனிடம் எடுத்துரைத்தாள்.

“பெரியோர்கள் வரம் கொடுத்துவிட்டு ஏன் கொடுத்தோம் என்று வருத்தமடையமாட்டார்கள். ஸாதுக்களுக்கு ஸாதுக்களுடன் சேர்க்கையானது பயனற்றாகாது. ஸாதுக்கள் ஸாதுக்களிடம் பயத்தை அடையமாட்டார்கள். அரசரே! ஸாதுக்கள் ஸத்தியத்தினால் ஸமர்யனை நடத்துகிறார்கள். ஸாதுக்கள் தவத்தினால் பூமியை தாங்குகிறார்கள். ஸாதுக்கள் சென்றதற்கும், இனி வருவதற்கும் கதியாக இருக்கிறார்கள்.

இது பெரியோர்களால் ப்ரீதியோடு அடையப்பட்ட ஶால்வதமான நடை என்று அறிந்து ஸாதுக்கள் பிறருக்கு உபகாரத்தை செய்து, அதற்கு ப்ரதிப்ரயோஜனத்தை எதிர்பார்க்கிறதில்லை. ஸத்புருஷர்களிடம் உண்டாகிற ஸந்தோஷம் வீணாகிறதில்லை. அர்த்தமும் அழிகிறதில்லை. அவர்களிடம் உண்டாகும் கெளரவழும் அழிகிறதில்லை. இந்த மூன்றும் ஸத்புருஷர்களிடம் நிலைத்திருப்பதால் அவர்கள் காப்பவர்களாகிறார்கள்” என்று பலவாறு உத்தமமான வார்த்தைகளை, யமனை நோக்கி, ஸாவித்ரி சொன்னாள்.

யமதர்மராஜன், “ஸாவித்ரி! உனது வார்த்தைகள் எனக்கு மிக்க ஸந்தோஷத்தை கொடுத்தன. உனது வசனமும் ஸத்தியமானதுதான். நிகரில்லாத வரத்தை பெற்றுக்கொள்வாயாக” என்றான். ஸாவித்ரி, “நீர் முன்னரே எனக்கு வரத்தை கொடுத்துவிட்டீர். புத்ரபலப்ராப்தி எனும் சிறந்த வரமானது உம்மால் எனக்கு முன்னரே கொடுக்கப்பட்டுவிட்டது. அது நிஜமாக வேண்டுமானால், தம்பதிகளாக வாழ்ந்தாலன்றி எவ்வாறு நடைபெறும். ஆதலின், இந்த வரத்தையும் வேண்டுகிறேன். எனது கணவர் ஸத்தியவானும் பிழைக்கவேண்டும். நான் ஸத்யவானை விட்டு பிரிந்து இருந்தால், மரித்தவள் போன்றவளே. நான் பர்த்தாவை பிரிந்து, ஸக்ததையோ, ஸ்வர்க்கத்தையோ, ஸம்பத்தையோ,

உயிரோடிருப்பதையோ விரும்பவில்லை. நீர், எனக்கு நூறு புத்திரர்கள் உண்டாவர் என வரம் கொடுத்தீர். ஆனால், அதற்கு அனுகூலமான ஸத்தியவானின் உயிரை எடுத்து செல்கிறீர். உம்முடைய வசனம் ஸத்தியமாகும்படி வரம் வேண்டும்” என்றாள்.

யமன் மிக்க மகிழ்ந்து, ஸத்தியவானின் உயிரைக் கட்டி இருந்த பாசத்தை அவிழ்ந்துவிட்டான். மேலும் அவன் ஸாவித்ரியை பார்த்து, “இதோ என்னால் உனது பர்த்தா உயிர்த்தெழுச் செய்யப்பட்டான். பதிவ்ரதையே! உன்னால் தர்மங்களோடும், நல்ல அர்த்தங்களோடும் கூடின வார்த்தைகளால் நான் ஸந்தோஷத்தை அடைந்தேன். இந்த ஸத்யவான் ரோகத்தை அடையான். புருஷார்த்தங்களைப் பெறுவான். உன்னுடன் நானுறு வருஷங்கள் சேர்ந்து வாழ்வான். யஜ்ஞங்களால் தேவர்களை பூஜித்து, உலகத்தில் தர்மத்தால் புகழை அடைவான். உன்னிடத்தில் நாறு புத்திரர்களை உண்டு பண்ணுவான். அவர்கள் ஸாவித்திரர்கள் என்ற பெயருடன் ப்ரவித்தியாயும், தர்மவான்களாயும் இருப்பார்.

உன் பிதாவுக்கும் உன் மாதாவான மாளவிக்கும் நாறு பிள்ளைகள் பிறப்பார். உனது தம்பியர்களான அவர்கள், மாளவர்கள் என்ற பிரலித்தி பெற்றவர்களும், தேவதைகளுக்கு ஒப்பான கஷத்திரியர்களாகவும் இருப்பார்கள்” என்று ஸாவித்ரிக்கு ஹிதமான வார்த்தைகளை சொல்லி அங்கிருந்து தன் இருப்பிடத்திற்கு சென்றான்.

ஸாவித்ரியும் யமன் சென்ற பின், பர்த்தாவின் ஶரீரம் இருக்கும் இடம் சென்றாள். அவள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே அவன், தூங்கி எழுந்தவன் போல், மறுபடி நினைவை அடைந்து, எழுந்தான். ஸத்யவான், எழுந்தவுடன் “ஸாவித்ரி! நெடுநேரம் உறங்கியும், நீ ஏன் என்னை எழுப்பவில்லை? தலைவலியினால் களைத்து உறங்கிய என்னை இழுத்த அந்த கறுத்த புருஷன் எங்கே?” என்று வினவினான்.

ஸாவித்ரி, “புருஷஸ்ரேஷ்டரே! நீர் வெகுநேரம் உறங்கிவிட்டார். உம்மை இழுத்த அந்த மஹாதேஜஸ்வியான கறுத்த புருஷன், பிரஜைகளை அடக்கும் யமதர்மராஜர் ஆவார். அவர் போய்விட்டார். நீர் விழித்துக் கொண்டார். இருள் வந்துவிட்டது பாரும்” என்று கணவன் எழுந்தால், ஆச்சரியமும், ஸந்தோஷமும் கலந்துசொன்னாள்.

ஸத்யவான் மறுபடி, “நான் பழங்களை எடுத்து வைக்கும்பொழுது, தலைவலி ஏற்பட்டு, உறங்கும் வரையே நினைவில் இருக்கிறது. அதற்குமேல் ஏதோ விஷயம் நடந்து இருக்கிறது. அதை நீ நன்கு அறிந்து

உள்ளாய் என்பதையும் உனது வசனத்தினால் அறிகிறேன். நடந்தது என்ன என்பதை விஸ்தாரமாகச் சொல்'' என்று மிகுந்த ஆவலுடனும், பரபரப்புடனும் கேட்டான்.

ஸாவித்ரி, “ஸ்வாமி! அந்த வருத்தாந்தத்தை நான் உமக்கு விவரமாக சொல்ல கடமைப்பட்டவள். ஆனால், இப்பொழுது ராத்திரி விருத்தியாகிவிட்டபடியால், விரைவாக உமது தாய், தந்தையரைப் பார்ப்பதற்கு வழியை தேடிச் செல்வோம். இதோ, குரியன் அஸ்தமனம் அடைந்து, இருள் கவ்வி கிடக்கிறது. ராகஷஸர்கள் ஸந்தோஷமாய்ப் பேசி ஸஞ்சரிக்கின்றனர். காட்டில் திரிகின்ற ம்ருகங்களுடைய கால்களால் மிதிக்கப்படுகிற ஸருகுகள் விநோதமான ஒசையை எழுப்புகின்றன. இதோ நரிகள் பயங்கரமாக ஊனளையிடுகின்றன. அது மனத்தை நடுங்கச் செய்வதாகவும், எதிரொலிகளுடன் கூடினதாகவும் இருக்கிறது. வாரும். விரைவோம்” என்றாள்.

இவ்விடத்தில் ஸத்யவானின் குணம் மிகவும் சிலாகிக்கக் கூடியதாகவும், உயர்ந்ததாகவும் இருக்கிறது. ஸத்யவான் தனது மாதா பிதாக்களை நினைத்து பலவாறாக ஸாவித்ரியிடம் சொல்லி துக்கித்தான்.

(தொடரும்)

ஸ்ரீ ஹரி:

உதயாஸ்தமன ஸப்தாஹ பாதக்ரது மஹோத்ஸவம்

இடம் : குருவாயூர்

தேதி : மே 11-ந் தேதி முதல் 18-ந் தேதி வரை

நிகழ்ச்சிகள் : காலை : ஸ்ரீமத் பாகவத ஸப்தாஹ பாராயணம், உபந்யாஸம்

மாலை ; விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாம பாராயணம்,
இரவு : திவ்யநாமபஜைன, தோலோத்ஸவம்,
பூர்த்தி : ராதா கல்யாணம்

பாலகர்களுக்கு ஒரு கதை - 30

- பூஞ் ஸ்வாமிகள்

ஆந்திரதேசத்தில் காளஹஸ்தி என்ற ப்ரஸித்தமான சிவகோஷத்ரம் உள்ளது. பஞ்சபூத கோஷத்ரங்களில் அது வாயுவிற்கான கோஷத்ரம். சிலந்தி ஒன்று அந்த காளஹஸ்திநாதரை வழிபட்டதாக ஸ்தலபுராணம் கூறுகின்றது. ஸ்வர்ணமுகி என்ற புன்ய நதியும் அங்கு ஓடுகின்றது. அந்த கோஷத்ரத்தில் உள்ள மலையின் மீது சிவபெருமானுடைய கோயில் உள்ளது. முன்னொரு காலத்தில் ஒரு வேடன் அந்த காட்டுபிரதேசத்தில் வசித்துவந்தான். அந்த வேடன் மிகுந்த சிவபக்தி உள்ளவன். தினமும் பகல் முழுவதும் வேட்டையாடிவிட்டு இரவு அந்த மலைமேல் உள்ள சிவபெருமானை தரிசிக்க வருவான். அப்படி வந்து கொண்டிருந்த அவனுக்கு தானும் சிவபெருமானுக்கு அபிஷேக ஆராதனைகள் செய்து வழிபடவேண்டும் என்ற ஆசை வந்தது. ஆனால் அவளிடம் நீர் கொண்டு வருவதற்கான குடமோ, பூக்கள் சேகரித்து வருவதற்கான குடலையோ, நிவேதனங்கள் தயாரிப்பதற்கான வசதிகளோ இல்லை.

ஆகவே, அவன் புஷ்ப செடிகளிலிருந்து புஷ்பங்களை பறித்து, தன்னுடைய சிரசில் உள்ள ஜிடைகளில் சொருகி கொள்வான். குளத்திலிருந்து தண்ணீரை முடிந்த அளவு தன்னுடைய வாயில் அடக்கி கொள்வான். தான் அன்று வேட்டையாடிய மிருகங்களின் இறைச்சியை கையில் எடுத்துகொள்வான். பிறகு ஆலயத்திற்கு வந்து தான் வாயில் சேர்த்து வைத்துள்ள நீரை சிவவிங்கத்தின் மீது உழிழ்வான். தான் ஜிடைகளில் சேகரித்து வைத்துள்ள புஷ்பங்களை தன்னுடைய சிரத்தை அசைத்து பரமேஸ்வரன் மீது விழிச் செய்வான். தான் அடித்த மாம்சத்தை இறைவனுக்கு நிவேதனம் செய்வான். மறுநாள் பொழுதுவிடிந்தவுடன் கிளம்பி சென்றுவிடுவான்.

காலையில் சிவபெருமானுக்கு அபிஷேக பூஜைகள் செய்ய வரும் அந்தனர் இரவில் யாரோ சிவபெருமானுக்கு புது புஷ்பங்கள் ஸமர்ப்பித்திருப்பதையும், இறைச்சியைக்கொண்டு நிவேதனம் செய்திருப்பதையும் கண்டு மிகவும் வருத்தப்படுவார். கோயில் முழுவதும் சுத்தம் செய்துவிட்டு தன்னுடைய அபிஷேக பூஜைகளை முடித்துக் கொண்டு இரவில் இப்படி நடந்தற்காக மிகவும் மனம் வருந்திக்கொண்டே செல்வார்.

இப்படி ஒரு நாள் ஆரம்பித்த வேடனின் பூஜை தினமும் தொடர

ஆரம்பித்ததைக் கண்டு அந்தனருக்கு என்ன செய்வது என்று தெரியவில்லை. இதை எப்படி முடிவுக்கு கொண்டு வருவது என்றும் தெரியவில்லை. சிவபெருமானிடம் இதுபோல் இனிமேல் நடக்காமல் இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக ப்ரார்த்தித்துகொண்டார்.

அன்று இரவு அந்தனர் கனவில் சிவபெருமான் தரிசனம் கொடுத்து, மறுநாள் இரவு முழுவதும் தன்னுடைய ஆலயத்தில் வந்து தங்கி மறைந்திருந்து அங்கு நிகழ்வதை பார்க்க சொன்னார். அந்தனரும் அப்படியே மறுநாள் மாலையே மலையேறிச் சென்று மறைந்திருந்து இரவில் அங்கு நடக்க இருப்பதை காண ஆவலாக இருந்தார்.

அப்படி மறைந்திருந்து பார்த்திருக்கையில், வழக்கம்போல் வேடன் வந்து தன்னுடைய முறைப்படி பூஜைகளை செய்து கொண்டிருந்தான். அப்படி அவன் பூஜை செய்துகொண்டிருக்கும்பொழுது தீடும் என்று சிவபெருமானின் ஒரு நேத்ரத்திலிருந்து ரத்தம் பெருக ஆரம்பித்தது. அதைக்கண்ட வேடன் சுற்றும் யோசிக்காமல் தன் வசமிருந்த அம்பினால் தன்னுடைய ஒரு கண்ணை பிடிஞ்கி சிவபெருமானின் எந்த நேத்ரத்திலிருந்து ரத்தம் பெருகிற்றோ அந்த இடத்தில் அதை வைத்தான். வைத்த உடன் ரத்தம் வருவது நின்றுவிட்டது. அதைக் கண்ட வேடன் மிகவும் ஸந்தோஷமடைந்தான். சுற்றைக்கெல்லாம் சிவபெருமானின் மற்றொரு கண்களிலிருந்தும் ரத்தம் பெருக ஆரம்பித்தது. அதைக்கண்ட வேடன் சுற்றும் யோசிக்காமல் தன்னுடைய மற்றொரு கண்ணையும் பிடிஞ்குவதற்கு தயாரானான்.

அப்படி அவன் தயாரான நிலையில், சிவபெருமானின் ரத்தம் பெருகும் கண்கள் உள்ள இடத்தை, இரு கண்களும் இழந்த நிலையில் எப்படி அடையாளம் காண்பது என்பது யோசித்தான். தன் ஒரு காலை தூக்கி ரத்தம் பெருகும் கண்ணிருக்கும் இடத்தில் அடையாளமாக வைத்தான். இப்பொழுது மற்றொரு கண்ணையும் பிடிஞ்கி கால் உள்ள இடத்தில் வைத்தான். இத்தனையும் மறைவில் அழுதுக்கொண்டே பார்த்திருந்த அந்தனர் ஆச்சர்யப்பட்டார். தனக்கு இத்தகைய பக்தி இல்லையே என்று தாபப்பட்டார். அத்தருணத்தில் பரமேஸ்வரன் ரிஷிப்ருபமாக ப்ரத்யக்ஷமாகி வேடனுக்கு அனுக்ரஹம் செய்தார். அந்த காட்சியை கண்ட அந்தனர் பிறவிப்பயனை அடைந்தார். அந்த வேடனே எல்லோராலும் போற்றப்பட்டும் வணங்கப்பட்டும் வரும் கண்ணப்ப நாயனார் ஆவார்.

ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளின் ஸ்ம்பாஷணகளிலிருந்து -57

**சூது செய்தெனை சோதியாது இனி
உன் ஜோதியுருக் காட்டருணாசலா**

பரமேச்வரனின் லீலைகளை சொல்லும் திருவிளையாடல் புராணமாக இருந்தாலும் சரி, பெரிய புராணமாக இருந்தாலும் சரி, அவர் தனது பக்தர்களை நிறைய சோதித்து ஆட்கொண்டதாகவே இருக்கிறது. பகவான் இவ்வாறு தன் பக்தர்களை சோதிப்பதினால், அவர் க்ருபானு இல்லை என்று சொல்லிவிட முடியாது. ஏனெனில், அவர் எந்த பக்தரையும் கைவிட்டதாக இல்லை. அவர் சோதித்த அனைத்து பக்தர்களும், சோதனையின் முடிவில் வென்றதாகவே உள்ளது. இதிலிருந்து என்ன தெரிகிறது என்றால், யாருக்கு அத்தகைய உயர்ந்த பரிபக்குவும் உள்ளதோ, அவரையே பகவான் சோதிக்கிறார். அதுமட்டுமில்லை. அப்பேர்ப்பட்ட சோதனையின்பொழுது பகவான் சோதனையைத் தாங்கும் சக்தியையும் பக்தனுக்கு கொடுத்துவிடுகிறான். பகவானின் இந்த லீலையினால் பக்தனது பரிபக்குவும் உலகிற்கு தெரிய வருகிறது. பக்தரது கீர்த்தி வளருகிறது. பகவானின் பக்தர் என்றால் எப்படி இருப்பார் என்று அவர்கள் உதாரணமாக அமைவதால் பகவானின் கீர்த்தியும் உயருகிறது.

இத்தகைய லீலைகளின் மூலம் நாம் பல மஹாத்மாக்களை இன்று வரை நினைவு கூர்கிறோம். மஹாத்மாக்கஞ்சுக்கு எத்தனையோ நபர்கள் தீங்கு செய்கின்றனர். அவை எல்லாம் நிலைப்பதில்லை. அத்தகையோரை யாரும் ஸ்மரிப்பதும் இல்லை. அம்மாதிரி ஸம்பவங்களினாலேயே கூட, இன்னார் எவ்வளவு பெரிய மஹாத்மா என்று தெரிந்து, மஹாத்மாக்களின் கீர்த்தியை கூட்டுகிறது. பகவானுக்கும், பக்தருக்கும் இடையே நடந்த ஸம்பவங்களின் மூலமாகவே பக்தரையும் சரி, பகவானையும் சரி நாம் கலபமாக ஸ்மரிக்கிறோம்.

‘சூது செய்து எனை சோதியாது’ - எனக்கு யாது ஒரு சோதனையும் செய்யாது, இனி உன் ஜோதி உருக்காட்டு அருணாசலா - “உன் ஸ்வரூப ஸாக்ஷாத்காரத்தை, எனக்கு செய்து வை” என்கிறார் பகவான். என் சோதனை செய்யாது? - பரமேச்வரனின் மிகச் சிறந்த பக்தர்களான அறுபத்திமூன்று நாயன்மார்களையும் பகவான் சோதித்து ஆண்டதாகவே புராணம் உள்ளது.

சிறுதொண்ட நாயனாரைப் போல் சோதனைக்கு உட்பட்டவர் யாரும் இருக்கமுடியாது. பகவான், அவரிடம், அவருடைய பிள்ளையையே கறி செய்து, அழுது படைக்கக் கொண்ணார் அல்லவா? திருநீலகண்டநாயனாருக்கும், இதுபோலவே கடும் சோதனை வந்தது. அவரது மனைவியே அவரை ஸந்தேகப்படும்படி ஆகி, பின்னர் அவர்கள் இருவரும் நெடுங்காலத்துக்குப்பின் பரமேஸ்வரனின் அனுக்ரஹத்திற்கு பாத்திரமாயினர் என்று இருக்கிறது.

நந்தனாரின் சரித்திரத்தைப் பார்க்குங்கால், நந்தனாரின் பக்தியும், பரமேஸ்வரனின் வீலையும், ஆச்சரியமாகவும், ரஸமாகவும் உள்ளது. நந்தனார், ஒரு அந்தணரிடம் உழவுத்தொழில் பார்த்து வந்தார். ஒருநாள் அந்த நிலத்தில், நாற்று நட்டனர். அன்றைக்கு மறுதினம் ஆருத்ரா தரிசனம். (மார்கழி திருவாதிரை). நந்தனாருக்கு சிதம்பரம் சென்று ஆருத்ரா தரிசனம் பார்ப்பதற்கு அவா. ஆதலால், அன்று வேலை முடிந்த பின் நிலசொந்தக்காரரிடம் சென்று தான் அன்றைய தினம் ஆருத்ரா தரிசனத்திற்குக் கிளம்புவதற்கு அனுமதி கேட்டார்.

எஜமானன் அதற்கு, “நந்தா! பயிர் விளைந்து, அறுவடை செய்து நீ கிளம்பலாம்” என்றார். நந்தனார் அதிர்ச்சியுடன் துக்கித்துப் போனார். “நாளையோ ஆருத்ரா தரிசனம். இன்றுதான் நாற்று நட்டிருக்கிறது. இவரோ, அறுவடை செய்து விட்டு போகலாம் என்கிறார். என்ன செய்வது” என்று வருந்தினார். நந்தனாருக்கு வந்த சோதனை இது.

நந்தனார் வருத்தமுடன் போய் படுத்துவிட்டார். இரவு அவருக்கு கனவில் ஒரு காட்சி வந்தது. பரமேஸ்வரன் வந்து அவரை அழைத்துச் சென்று அவர் நாத்து நட்ட 40 வேலி நிலத்தையும் காண்பிக்கிறார். 40 வேலிநிலமும் கதிர் விளைந்து, முத்திப் போய் இருந்தது. நந்தனுக்கு ஸந்தோஷமும், ஆச்சரியமும் தாங்கவில்லை. கணவிழித்து எழுந்தவுடன், ஒரே ஓட்டமாய் போய் நேராக நிலத்தைப் பார்த்தார். கனவில் கண்டது போலவே அங்கு 40 வேலி நிலமும் கதிர் விளைந்து இருந்தது. உடன் நந்தனார் எஜமானனிடம் போய் விவரத்தை சொன்னார்.

அவரோ, “நந்தா! உனக்கு என்ன பைத்தியம் பிடித்து விட்டதா என்ன? நீ ஏதோ சிவபக்தி பண்ணுகிறேன், சிவபக்தி பண்ணுகிறேன் என்று பித்தனாகி விட்டாய் போல் உள்ளது. இல்லாவிடில் 40 வேலி நிலத்தினும் நேற்று நட்ட நாற்று ஓரிரவில் நெற்கதிராய் விளையுமா என்ன? இது என்ன மாயாஜாலமோ?” என்று பரிஹாஸமாக வினவினார். இவ்வாறு அந்த எஜமானன் கேட்பதில் நியாயம் இருந்தது.

ஏனனில், நந்தன் அத்தகைய பக்தன். அவர் ஸதா உன்மத்த நிலையிலேயே இருப்பவர். வயல்வெளியில் அவர் வேலைசெய்து கொண்டிருக்கும்பொழுது, அப்பக்கமாக சிலர் செல்வார்களாம். அவர்கள், இவரைப்பார்த்து, “தில்லை அம்பலத்துக்கு போகுமோ இவ்வழி” என்று கேட்பார்களாம். நந்தனாரோ அவர்களைப் பார்த்து, “இன்னும் ஒருதரம் சொல்லுங்கள் ஜயா” என்பாராம்.

இவருக்கு தில்லை என்ற வார்த்தை காதில் விழுந்தவுடனேயே சிதம்பரம் நடராஜர் ஞாபகம் வந்து விடுமாம். அதற்குப்பிறகு, நந்தனார் காதில் வார்த்தைகள் ஏதும் கேட்காதாம். அந்த அளவிற்கு அவருக்கு நடராஜாவிடம் பரியம். அதனாலேயே கேள்வி கேட்டவரை மறுபடி என்ன கேட்டிர்கள் என விணவுவாராம். அவர்களோ, நந்தனாரை பைத்தியம் என்று நினைத்து போய் விடுவார்களாம். “நாமோ ஊருக்குப் போக வழிகேட்கிறோம். இவர் கேட்டதையே திருப்பி திருப்பி சொல்லச் சொல்கிறார். பித்தன் போலும்” என்று போய் விடுவார்களாம். அத்தகைய உயர்ந்த சிவபக்தி நிலையிலேயே இருந்தவர் நந்தனார்.

நந்தனாருக்கு இருந்த உதாரகுணமும் ஆச்சரியமாய் இருக்கிறது. அவர் வாழ்ந்து வந்த சேரியில் இருக்கும் அனைவரையும் பகவன் நாமா சொல்ல அழைப்பாராம். அவர்களுக்கு வாயில் நாமாவே சரியாக வராது. அவர்களால் சிலர் நந்தனாரிடம், நமக்குத்தான் பல கிராமதேவதைகள் இருக்கிறார்களே, அவர்களே போதுமே. நீ யாரோ பரமேஸ்வரன் என்கிறாய். ஸபாபதி என்கிறாய். நடராஜன் என்கிறாய். இதெல்லாம் வாயில் கூட நுழையமாட்டேன் என்கிறது. புரியவும் இல்லை. பேசாமல் வா. நாம் நமது ஸ்வாமியையே கும்பிடுவோம் என்பார்களாம்.

நந்தனார் அப்படிப்பட்டோரையும் விட்டு வைத்ததாகக் காணோம். அந்தச் சேரியில் ஒரு ஊமைப்பெண் இருந்தாள். நந்தன் தன்னுடன் இருந்தோரைப் பார்த்து, நீங்கள் அவளை என்னவென்று கூப்பிடுவீர்கள் என்று கேட்டாள். ‘ஊமச்சி’ என்று கூப்பிடுவோம் என்றனர் அவர்கள். அவளை ‘வா’ என்று அழைக்கச் சொன்னார் நந்தனார். அனைவரும் அவளை நோக்கி, ‘ஊமச்சி வா!’ ‘ஊமச்சி வா!’ என்று அழைக்க, அதுவே மருவி, உமா, சிவா, என்று ஆகிவிட்டதாம். ஆக, பகவன்நாமா வாயில் வராதவர்களுக்குக் கூட, நாமாவை ஊட்டி வளர்த்தவர் நந்தனார். ஆக, நந்தனாரைப் பற்றி அவருடைய எஜமானன், “இவர் பித்தரோ” என்று ஜயமுற நிறையவே வாய்ப்பு இருந்தது. இருந்தாலும் அந்த அந்தனார் நேரில் வந்து பார்த்ததும் அசந்து போய்விட்டார்.

சரி, இந்த 40 வேலி நிலத்தையும் பரமேஸ்வரன் எப்படி விளைய வைத்தார் என்பதற்கு பக்தர்கள் அருமையாக காரணம் சொல்கின்றனர். ஒருஸமயம், மதுரரைய பாண்டிய மஹாராஜா ஆண்டு வந்து கொண்டிருந்தபொழுது, வைகை ஆற்றில் பெரிய வெள்ளம் வந்துவிட்டது. ஆற்றில் அணை கட்டவில்லை எனில், ஊர் முழுகும் அபாயம் வந்து விடும். பாண்டிய மஹாராஜா ஒரு ஆணை பிறப்பித்தான். ராஜாங்க சேனை அளவு போறாது என்பதினால், ஊர்ஜனங்கள் அனைவரும் ஒத்தாசை செய்து, வீட்டுக்கு ஒரு ஆள் வந்து, அணை கட்டவேணும் என்றான்.

அந்த ஊரில் ஒரு பாட்டி வாழ்ந்து வந்தாள். அவள் தினமும் பிட்டு செய்து விற்று வந்தாள். அதுவே அவள் ஜீவனம். அவளுக்கு சேமிப்போ, சொத்தோ கிடையாது. உற்றாரும் கிடையாது. பாண்டிய மஹாராஜாவின் ஆணை கேட்டவுடன், எல்லோர் வீட்டிலிருந்தும் ஒருவர் கிளம்பிச் சென்றனர். இயலாதவர் கூலிக்கு ஆள் வைத்து அனுப்பினர். இந்த பாட்டியால் தானாக முடியவும் முடியாது. ஆள் வைத்து கூலி கொடுக்க பணமும் இல்லை.

ஆனால், அந்த பாட்டி தினமும் ஒரு உத்தமமான காரியத்தை செய்து வந்தாள். தினம், அவள் பிட்டு விற்க போகும் முன் கொஞ்சம் பிட்டை எடுத்து, “இது சொக்கனுக்கு” என்று வைப்பாளாமாம். (மதுரையில் உள்ள பரமேஸ்வரனுக்கு சொக்கநாதன் என்று பெயர்) அந்த தூய செயல் அவளை அப்பொழுது காத்தது. பரமேஸ்வரன் மாறுவேடம் பூண்டு அவள் வீட்டு வாசலின் மூன் அப்பொழுது வந்து பாட்டியிடம் “பாட்டி! கொஞ்சம் பிட்டு தருகிறாயா. உனக்காக நான் வேலை செய்யப் போகிறேன் என்றான். பாட்டி ஆச்சரியப்பட்டு, “என்னப்பா இது! யாரும் எனக்காக போகமாட்டேன் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். என்னிடம் பணமும் இல்லை. நீ என்னடா என்றால், எனது பிட்டுக்கு ஆசைப்பட்டு வந்து போகிறேன் என்கிறாயே” என்றாள். பரமேஸ்வரன் அதற்கு, “அதுதான் உன் மனதை எனக்கு தினமும் பிட்டு, பிட்டு வைத்தாய் அல்லவா” என்று பதிலுரைத்தான்.

பரமேஸ்வரன் பாட்டிக்காக வேலை செய்ய சென்றான். அங்கு இவர் ஒழுங்காக வேலை செய்யவில்லை. இவர்தான் பித்தராயிற்றே. தலையோ ஜிடாழுடி. மண்ணை எல்லாம் எடுத்து, தலையில் போட்டு, தூக்கி ஏறிந்து விளையாடிக்கொண்டு இருக்கிறார். பாண்டிய மஹாராஜா, வேலை ஒழுங்காக நடக்கிறதா என்று பார்க்க வந்தான். பித்தனாயிருந்த இவரைப் பார்த்த அவனுக்கு கோபம் மேலிட்டது. ஓங்கி முதுகில் ஒரு அடி அடித்தான்.

இவரை அடித்த அடி எல்லார் முதுகிலும் விழுந்தது. ஒரு கவி கேட்கிறார். “நீ சாப்பிட்ட பிட்டு யாருக்கும் இனிக்கவில்லை. ஆனால் உனக்கு விழுந்த அடி மட்டும் எல்லோருக்கும் விழுந்தது. ஆக நீ பித்தன் இல்லை. பித்தன் போல வேஷம் போடும் பெரிய ஸாமரத்தியசாலி” என்கிறார்.

பரமேஸ்வரனின் பிள்ளை கணபதி, தொப்பையும், தொந்தியமாக பெரிய உருவமாய் இருந்ததால் அவரை எல்லோரும் கிண்டல் செய்து கொண்டே இருந்தனராம். தாம் ஏதாவது வேலை செய்து ஸம்பாதித்து வந்தால் ஓழிய, இந்த கிண்டல் நிற்காது என்று நினைத்து அவர், ஒரு வேலை தேடி வந்தார். கணபதி பக்தர் ஒருவர் உழுதுகொண்டு இருந்தார். கணபதி அவரிடம் மாறு வேடத்தில் சென்று, ஒத்தாசை செய்யட்டுமா என கேட்டார். அந்த பக்தர் கேட்டார், “கூலி எவ்வளவு வேண்டும்” என்று. பிள்ளையார் மூன்று குறுணி நெல்லை கூலியாக கேட்டார். அதனாலேயே அவருக்கு முக்குறுணிப் பிள்ளையார் என்று பெயர் வந்தது. வேலை நடந்தது. அந்த பக்தரும் நெல்லை தந்தார்.

அந்த நெல்லை எடுத்துக்கொண்டு நேரே பார்வதியிடம் வந்தார் பிள்ளையார். “அம்மா, நெல் ஸம்பாதித்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன். பார்” என்றார். பார்வதி, “கணபதி! ஸம்பாதித்து வந்தால் அப்பாவிற்குதான் பிடிக்கும். ஆதலால் உன் அப்பாவிடம் சென்று காண்பி” என்று சொன்னாள். பிள்ளையாரும் பரமேஸ்வரனிடம் சென்று, நெல்லை குறித்து, தான் ஸம்பாதித்து வந்த விஷயத்தை சொன்னார். அப்பாவோ பித்தராயிற்றே. பிள்ளை ஸம்பாதித்து வந்துள்ளேன் என்று சொன்ன உடனேயே, என்ன, ஏது என்று விசாரியாமல் தலையில் போட்டுக் கொண்டுவிட்டார்.

தலையோ ஜ்டாமுடி. கங்கை அதில் பாய்கிறது. பிட்டுக்கு மன் சுமந்ததில் மன் வேறு கிடக்கிறது. இப்பொழுது பிள்ளையார் கொண்டு வந்த நெல்லைப் போட்டவுடன் எல்லாம் கதிராய் விளைந்து போனதாம். இதை என்ன செய்வது என்று பரமேஸ்வரன் ஆலோசித்து, நந்தனாருக்கு அனுக்ரஹம் செய்வதற்காக நேராக அந்த 40 வேலி நிலத்திற்கும் எடுத்து கொடுத்துவிட்டாராம். இப்படி நந்தனார் அந்த சோதனையிலிருந்து விடுபட்டார்.

குது செய்து எனை சோதியாது— அந்த மாதிரி சோதனை ஏதும் என்னை செய்யாது— ஏனா?— யாருக்கு சோதனை? தனது பக்தி மேல் திட விஸ்வாஸமும், நான் பக்தியினாலே அடைந்துவிடுவேன் என்ற எண்ணம்

உள்ளவருக்குத்தானே சோதனை. விஸ்வாமித்தரர் போன்ற மஹரிஷிகளுக்கே சோதனை. அவர் தான் பிரஹ்மரிஷி ஆகிவிடுவேன் என்றார். சோதனை வந்தது. சண்டைக்கு தவஜம் கட்டிக்கொண்டு வருபவனிடம் தான் சோதனை. காலில் வந்து விழுபவனுக்கு இல்லையே. ஹே! அருணாசலா, நானே உன்னிடம் ஸரணாகதி செய்தவன். இனி உன் ஜோதி உருக்காட்டு. அப்படி ஸரணாகதி செய்த எனக்கு நீ செய்ய வேண்டிய அனுக்ரஹம் என்னவென்றால், உன்னுடைய ஸ்வரூப ஸாக்ஷித்காரத்தை கொடு' என்கிறார் பகவான்.

ஸ்ரீ ஹரி:

குருஜி ஸ்ரீ முரளீதா ஸ்வாமிகள் மிஷன், சென்னை - 600 083.

மதுரமுரளி வருடசந்தா

வருட சந்தா - உள்நாடு Rs. 60/- வெளிநாடு Rs. 300/-

“குருஜி ஸ்ரீ முரளீதா ஸ்வாமிகள் மிஷன்” என்னும் பெயரில் மட்டுமே ரொக்கம் / M.O. / காசோலை / DDஆக தங்கள் பெயர், முகவரி, சந்தா எண், தொலைபேசி எண் உள்ளிட்ட விவரங்களுடன் அனுப்பி வைக்க வேண்டுகிறோம்.

அனுப்ப வேண்டிய முகவரி:

திரு. V. சங்கரன், மதுரமுரளி,
5/3, MIG Flats, பி.டி. ராஜன் சாலை,
கே.கே.நகர், சென்னை - 600 078.
Phone : 4714327

**திருத்தெற்றியம்பலம் ஸ்ரீ பள்ளிகொண்ட பெருமாள் திவ்யதேசம் -
மஹாஸம்ப்ரோக்ஷனம் — நாள் : 9-4-2000**

“மாற்றசர் மணி முடியும் திறலும் தேசம்” என்று ஆரம்பித்து பத்து பாகரங்கள் திருமங்கை ஆழ்வாரால் மங்களாஸாலனம் செய்தருளப் பெற்ற திருநாங்கூர் திவ்யதேசங்களில் ஒன்றான திருத்தெற்றியம்பலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள பள்ளிகொண்ட ஸ்ரீ ரங்கநாதப்பெருமானுடைய திருக்கோவிலில் பெருமாள், தாயார், கருடன் ஸன்னதிகளின் விமானங்கள், ஸன்னதி தளங்கள், கோவில் உள், வெளிப் ப்ரகாரங்கள், திருமதில்கள், இவற்றைப் பழுதுபார்த்து, நந்தவனம் அமைத்து, நல்ல பாங்குடன் சிறப்பாக செப்பனிட்டு புதுப்பித்து மஹாஸம்ப்ரோக்ஷனம் செய்வதற்கு நம் ஸ்வாமிகள் ஆஜ்ஞையின் பேரில் ஏற்பாடுகள் நடைபெற்றன.

அதன்படி 7.4.2000 வெள்ளிக்கிழமையன்று கோவில் ஆகமவிதி முறைப்படி அங்குராப்பனம், வாஸ்துஸாந்தி, விஶ்வக்ஷேனர் ஆராதனை இவைகளுடன் மங்களாகரமாகத் தொடங்கப்பெற்று, தாயார் ஸன்னதிக்கு முன்பாக யாகசாலை அமைக்கப்பெற்று ஹோம் குண்டங்களில் கலஸங்கள் வைத்து வேத விற்பன்னர்களைக் கொண்டு யாகசாலைத் தொடக்கம், நித்ய ஹோம், ஸ்ரீராம பூர்ணாஹுதி, சாற்றுமுறை இவைகள் நடத்தப்பட்டன.

சனிக்கிழமை இரவு (8.4.2000) 10 மணியளவில் சென்னையில் இருந்து நம் ஸத்ஸங்கத்தைச் சேர்ந்த பக்தர்கள் புறப்பட்டு மறுநாள் 9-4-2000 அதிகாலை 4 மணியளவில் திருவாவி சென்றடைந்தனர். அங்கு ஸ்நானம் முதலிய காலை அனுஷ்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு அங்கிருந்து 6 மணியளவில் புறப்பட்டு திருத்தெற்றியம்பலம் கேஷத்திரத்தைச் சென்று அடைந்தோம். அங்கு இறங்கியவுடன் எல்லோரும் ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளை முதலில் ஸேவித்து விட்டு யாகசாலையைப் ப்ரதக்ஷிணம் செய்து கொண்டு தாயார் ஸன்னதிக்கு வந்தோம்.

தாயார் ஸன்னதியில், பெருமாள் உத்ஸவர் செங்கண்மால், ஸ்ரீதேவி பூமிதேவி நாச்சியார்களுடனும், பக்கத்தில் செங்கமலவல்லித் தாயாருடன் மிகவும் கோலாஹலமாக எழுந்தருளியிருந்தார். சென்று ஸேவித்தபொழுது எம்பெருமானுடையவும், தாயாருடையவும், வடிவழிகளைக் காண நமக்கு இரண்டு கண்கள் போதாது போலிருந்தது. நிறைய திருவாபரணங்களுடன் புஷப மாலைகள் சாற்றிக் கொண்டிருந்தார் பெருமாள். எம்பெருமானுடைய திருமுக மண்டலத்தில் அந்த மந்தஹாஸமும், நீண்டிருந்த திருக்கண்களின் அழகும் மனதை விட்டு நீங்காததாயிருந்தது.

பிறகு யாகசாலையில் முறைப்படி எல்லா ஹோமமும் ஆராதனைகளும், ஸ்ரீராமத்தியும் முடிந்தவுடன் வாத்திய கோவில்கள் முழங்க, நாமஸங்கீர்த்தனத்துடன் எம்பெருமாள் செங்கண்மால் தாயாருடன் முன்னால் எழுந்தருள, நம் ஸ்வாமிகளும் உடன் வந்தார். பின்னால் கலஸ தீர்த்தங்களுடன் யஜ்ஞாபதிகள் வந்தார்கள். பின்பு மூலவர் பள்ளிகொண்ட ரங்கநாதஸ்வாமி, தாயார் ஸன்னதிகளில் மேலே ஏறி விமானக் கலஸங்களின் அருகில் நின்று மந்திரங்களை

(தொடர்ச்சி பின் அட்டை)

உச்சரித்தனர். அன்று காலையிலிருந்தே மூன்று, நான்கு கருடன் கோயிலுக்கு மேலே வட்டமிட்டுக் கொண்டிருந்தது.

வானம் வெயில் குறைந்து மேகமூட்டத்துடன் காணப்பட்டது. அந்தச் சூழ்நிலை மிகவும் ரம்யமாகவும் தெய்வீகமாகவும் இருந்தது. காலையில் இருந்தே நம் ஸத்ஸங்கத்தைச் சேர்ந்த பக்தர்கள் மிகவும் உத்ஸாகத்துடன் நாமஸங்கீர்த்தனம் செய்து கொண்டிருந்தது, அனைவருக்கும் காதுக்கும், கண்ணுக்கும் மனதுக்கும் பெரிய விருந்தாக அமைந்தது. அங்கு கூடியிருந்த பக்தர்கள் அனைவரையும் நாமஸங்கீர்த்தனம் அந்த இடத்திற்கு அழைத்துக் கொண்டு வந்துவிட்டது.

ஆயிரக்கணக்கான பக்தர்கள் கோவிலைச் சுற்றிக் குழுமி இருந்தார்கள். பூரி ஸ்வாமிகள் மிகவும் பரவஶத்துடனும், பூரிப்புடனும் காணப்பட்டார்கள். அதன் பின்பு பூரி ஸ்வாமிகள் கீழிருந்து உத்தரவு கொடுத்தவுடன் குறிக்கப்பட்ட முகூர்த்த வேளையில் 9.15 மணியளவில் வாத்ய, நாம கோஷங்களுடன் மேலே நின்ற பட்டாச்சாரியார்கள் - திருக்கலஸாங்களில் தீர்த்தங்களை ஸம்ப்ரோக்ஷனம் செய்தார்கள்.

தங்களின் அளவில்லாத பாக்யத்தை நினைத்து அனைவரின் முகத்திலும் இன்புரியாத ஒரு ஆனந்தமும், மன்னிறைவும் குடிகொண்டிருந்தது தெரிந்தது. பிறகு கும்ப தீர்த்தங்களை அங்கு குழுமியிருந்த பக்தர்கள் அனைவரின் சிரசிலும் ப்ரோக்ஷித்தார்கள். எல்லோரும் எம்பெருமானின் பரிபூர்ண அனுக்ரஹத்தைப் பெற்றுக் கொண்ட த்ருப்தியுடன் திரும்பினர். பெருமாள் தாயாருடன் ஸன்னதிக்குள் எழுந்தருளினார். பின்பு பூரி வைஷ்ணவர்களால் நாலாயிரத் திவ்ய ப்ரபந்த ஸேவாகாலம், சாற்றுமுறை, கோஷடி இவை நடைபெற்றது.

நம் ஸத்ஸங்கத்தைச் சேர்ந்த ஸத்ரீகள் அனைவரும் ஸன்னதிக்கு முன்பாக திவ்யநாமம் செய்தது எல்லோரையும் ஸந்தோஷப்படுத்தியது. பின்பு தீர்த்தம், ப்ரஸாதம் இவை பெற்றுக்கொண்டோம். அதன்பின் உள்ளே போய்ப் பள்ளிகொண்ட ரங்கநாதப்பெருமான் கம்பீரமாகப் பள்ளிகொண்டிருப்பதை தரிசித்தோம். வந்தவர்களுக்கெல்லாம் தத்யாராதனை நடைபெற்றது.

மாலையில், பெருமானுக்கு கருட வாஹனத்தில் புறப்பாட்டுக்காக சாத்துப்படி (அலங்காரம்) பண்ணிக் கொண்டு இருந்தார்கள். அதற்குள் நாங்கள் அனைவரும் அருகில் உள்ள குடமாடுகூத்தர், நரநாராயணப்பெருமான், வண்புருஷோத்தமன், வைகுண்டப்பெருமான் ஸன்னதிகளிலெல்லாம், திருமங்கையாழ்வார் அருளியுள்ள அந்தந்தப் பெருமாள் பற்றிய பாக்ரங்களைப் பாடி ஸேவித்துவிட்டுத் திரும்பி வந்து செங்கண்மாவின் கெருட வாஹன புறப்பாடு ஸேவித்தோம். எம்பெருமான் மிகவும் குதூஹலத்துடனும், வான வேடிக்கைகளுடனும், கருடவாஹனத்தில் புறப்பாடு கண்டருளி பக்தர்களை எல்லாம் அவரைவிட்டு அகன்றுவர மனமில்லாமல் செய்துவிட்டார்.

இப்படி ஒரு திவ்யதேசத்து எம்பெருமான் ஸன்னதி மஹாஸம்ப்ரோக்ஷனத்தில் கலந்து கொள்ளக் கிடைத்த அனைவரும் மஹாபாக்யசாலகள் என்பதில் சந்தேகம் என்ன!
